

ΟΤΑΝ Ο ΤΙΤΑΝΙΚΟΣ ΕΠΛΕΕ ΣΤΑ ΧΡΕΗ ΚΑΙ ΣΤΑ ΓΛΕΝΤΙΑ

Την Κυριακή 17 Ιανουαρίου 2010, πριν ακόμη υπογραφεί το πρώτο Μνημόνιο, ο υποφαινόμενος έγραφε στην εφημερίδα «Αδέσμευτος Τύπος» ότι η κρίση ισοδυναμεί με ακήρυκτο πόλεμο, την προκάλεσε το πολιτικό σύστημα, η αντιμετώπισή της επιβάλλει ένα πρόγραμμα σκληρών αλλά αναγκαίων μέτρων και γι' αυτό απαιτείται συστράτευση και συνδιαλλαγή όλων των πολιτικών δυνάμεων. Ματαιοπονούσε, βέβαια, αλλά επιτελούσε το καθήκον του. Αναδημοσιεύονται αυτούσια τα ακόλουθα αποσπάσματά του:

Η αδικαιολόγητη και ασυγχώρητη δημοσιονομική κατάρρευση της Ελλάδος ισοδυναμεί με ακήρυκτο πόλεμο που διεξάγεται με άλλα μέσα τα οποία, από τη φύση τους και την πολυπλοκότητά τους, δεν κατανοεί ο ελληνικός Λαός ώστε να συστρατευθεί για να σωθεί. Καθήκον της πολιτικής ηγεσίας είναι να ενημερώσει ανοικτά τον Λαό και να στηρίζει αποφασιστικά ένα αποτελεσματικό επιχειρησιακό πρόγραμμα μάχης. Οι πολιτικοί ηγέτες είπαν πολλά αλλά έπραξαν ελάχιστα.

Ασφαλώς ο εχθρός της Ελλάδος είναι η καραμπινάτη αναξιοπιστία της γιατί επί μακρά χρόνια εξαπάτησε συστηματικά τους εταίρους της και τους δανειστές της τόσο ως προς τα πραγματικά μεγέθη της οικονομίας της όσο και ως προς τα αναγκαία μέτρα που μαζί της συμφωνήσαμε και ρητά της υποσχεθήκαμε πως θα λάβουμε. Αυτή είναι η εμπροσθοφυλακή του εχθρού. Οι κύριες και, προς το παρόν, αμάχητες δυνάμεις του εχθρού είναι το πελώριο εθνικό χρέος, το έλλειμμα του προϋπολογισμού και η κατάρρευση του Κράτους. Αυτό το μείγμα ισοδυναμεί με πυρηνική βόμβα που εξ ορισμού αποκλείεται να τιθασευθεί με κοινά συμβατικά μέσα.

Κατεπείγει, επομένως, η ανάγκη να ληφθούν, χθες και όχι αύριο, τα ενδεδειγμένα επώδυνα μέτρα τα οποία είναι ικανά να μειώσουν το χρέος μας και ταυτόχρονα να εξυγιάνουν το κολομβιανό σύστημά μας: δημοσιονομικό, οικονομικό, κοινωνικό και κρατικό. Έργα, όχι λόγια, πρέπει να πείσουν τις Αγορές, κυρίως τους ξένους δανειστές μας, ότι δεν θα επενδύσουν -και θα χάσουν- τα χρήματά τους σε έναν «Τιτανικό». Προς το παρόν της οι κυβερνητικές εξαγγελίες έπεισαν για το αντίθετο ακριβώς. Κατέστησαν την γνώμη των Αγορών πιο αρνητική και συνακόλουθα υψηλότερο το κόστος του δανεισμού μας.

Τα γεγονότα είναι ωμά και αδιαμφισβήτητα. Ελάχιστες ημέρες μετά τις διαβεβαιώσεις του Έλληνα Πρωθυπουργού στο Συμβούλιο Κορυφής της Ε.Ε. ότι έχει αποτελεσματικό πρόγραμμα να μειώσει δραστικά το δημόσιο χρέος και, φυσικά, τις δημόσιες δαπάνες, η ελληνική κυβέρνηση ανακοίνωσε πως συμφώνησε να αυξήσει στα κουτουρού τις δαπάνες του καταχρεωμένου Ελληνικού Δημοσίου και να πληρώσει 69 εκατομμύρια ευρώ για πρόωρη συνταξιοδότηση μερικών εκατοντάδων λιμενεργατών ώστε αυτοί να καταδεχτούν να επιτρέψουν στην κινέζικη COSCO να χρησιμοποιήσει το λιμάνι του Πειραιά. Κοντολογίς να επιτρέψουν στην Ελλάδα να εφαρμόσει, όπως ήδη υποχρεούται διεθνώς, την σύμβασή της με την Κίνα -τον παγκόσμιο Γίγαντα! Υπενθυμίζεται ότι κάθε λιμενεργάτης στον Πειραιά εισπράττει πάνω από 120.000 ευρώ τον χρόνο. Τώρα θα εισπράξει και τα λύτρα διότι κρατάει όμηρο ολόκληρο το ελληνικό Κράτος! Αυτή είναι σήμερα η Ελλάδα στην πράξη.

Εννοείται δεσμευτικά ότι το τίμημα από τις αποκρατικοποιήσεις -και του λιμένα του Πειραιά- μειώνει το εθνικό χρέος μας. Όμως, έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους στη Βουλή βεβαιώνει ότι από τον Ιανουάριο 2000 μέχρι και τον Οκτώβριο 2009 οι αποκρατικοποιήσεις απέφεραν 17,4 δισεκατομμύρια ευρώ αλλά ούτε ένα ευρώ πήγε στο δημόσιο χρέος. Κατασπαταλήθηκαν 16,9 δις σε νέες αυξημένες δημόσιες δαπάνες. Μεταξύ 2004-2009 οι υπάλληλοι του Δημοσίου δεν μειώθηκαν αλλά, αντίθετα, αυξήθηκαν και δεν καταργήθηκε ούτε ένας από τους

εκατοντάδες άχρηστους αλλά ευρωβόρους δημοσίους οργανισμούς. Αντίθετα προσετέθησαν διακόσιοι επί πλέον νέοι άχρηστοι οργανισμοί: Πρόεδροι, σύμβουλοι, γραφεία, λιμουζίνες, γραμματείες, φαρισαίοι κ.λπ. Όλοι στον γάμο του Καραγκιόζη με ξένα λεφτά. Ποιόν κοροϊδεύουν οι κυβερνήσεις;

Οι κουτόφραγκοι πάντως ούτε κουτοί ούτε τυφλοί είναι. Είναι έξω φρενών. Από το 1980, επί τριάντα συνεχή χρόνια, μας ξεφορτώνουν βαγόνια γεμάτα με τα δικά τους λεφτά, τα ευρωπαϊκά προγράμματα, και κάποιοι περισπούδαστοι κορδωμένοι Έλληνες τα κλέβουν, τα σπαταλούν, τα πετούν στον Καιάδα. Μα τώρα ζητούμε πάλι βοήθεια από τους κουτόφραγκους να μας σώσουν από τις δικές μας αμαρτίες. Ε, το ποτήρι ξεχειλίσε της Βρυξέλλες. Καιρός να σοβαρευθούμε πριν μας στείλουν άναυλους στο ΔΝΤ να μας βάλει τα δυό πόδια σε ένα παπούτσι.

Αν νόμισμα της Ελλάδος παρέμενε η δραχμή, τότε θα είχε επέλθει αναπόδραστα τέτοια υποτίμηση ώστε ούτε με χίλιες δραχμές θα έπαιρνες ένα μονάχα ευρώ.

Είναι, λοιπόν, στοιχειώδες και επιτακτικό καθήκον να τα πουν όλα αυτά στον ελληνικό Λαό όλοι μαζί, από κοινού, οι ηγέτες του-όχι μόνον οι πολιτικοί. Πόλεμο έχουμε. Δεν έχουμε πάρτι! Πρέπει να πάμε στο Μέτωπο. Δεν πάμε Μύκονο ούτε Ντα Κάπο! Τέρμα τα δίφραγκα! Καιρός για πολιτική και δημιουργική συνδιαλλαγή.

Φυσικά, οι πολιτικές δυνάμεις έπραξαν τα ακριβώς αντίθετα από όσα επέβαλε το πατριωτικό καθήκον, τα αίτια της κρίσης και οι ευθύνες τους για την υπονόμευση της ελληνικής οικονομίας. Οι άλλες ηγεσίες συνείργησαν.

Τον Ιούλιο 2010 ο υποφαινόμενος έγραφε στην εφημερίδα «Αγγελιοφόρος»:

Προκειμένου να ξαναστηθεί από τα ερείπια η ελληνική οικονομία αμέσως μετά την Κατοχή, το Σχέδιο Μάρσαλ χορήγησε χαμηλότοκες πιστώσεις 1,6 δις δραχμών σε μεγάλες βιομηχανικές, εμπορικές, μεταλλευτικές, συνεταιριστικές κ.α. μονάδες. Αλλά σύντομα οι δανειολήπτες δήλωσαν αδυναμία να εξυπηρετήσουν τα δάνειά τους που έτσι πάγωσαν. Είναι οι περίφημες «παγωμένες πιστώσεις», δηλαδή ανεξόφλητες αλλά μη απαιτητές οφειλές, που τον Νοέμβριο 1955 ανέρχονταν σε 695,5 εκατομμύρια και αποτελούσαν το 15,3% του συνολικού χρήματος που κυκλοφορούσε στην Ελλάδα. Έτσι μόνον τότε το ΙΚΑ έχασε εισφορές 83,2 εκατ., το ταμείο κλωστοϋφαντουργών 6,6 εκ. και το Δημόσιο 124, 16 εκ. φόρους.

Μετά 25 χρόνια προέκυψαν οι περιβόητες προβληματικές επιχειρήσεις, που, μετά ατέρμονες συζητήσεις, νόμος του 1983 υπήγαγε σε ειδική διαχείριση με νέα κρατική χρηματοδότηση. Ήσαν 44 και το συνολικό χρέος τους ανέρχονταν σε 201,88 δισεκατομμύρια δραχμές. Χρωστούσαν 5,6 δις εισφορές στα ασφαλιστικά ταμεία και 14,6 δις φόρους στο Δημόσιο. Την εξυγίανσή τους ανέλαβε με στρατιές «ειδικών» ο Οργανισμός Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων ο οποίος το έτος 2000 κληροδότησε στο Δημόσιο συνολική ζημιά 101,6 δις δραχμών ή 298 εκατομμυρίων ευρώ.

Τα ελλείμματα δεν είναι εφεύρεση των «γαλάζιων». Αυτοί τα βρήκαν και τα εξαγρίωσαν στα κουτούρου. Κατά την περίφημη (αντι-) «κοινωνικοποίησή» τους οι 20 μεγαλύτερες ΔΕΚΟ είχαν στο σύνολό τους κέρδη 48,6 δις δρχ. το 1981 παρ' ότι πολλές ήσαν ήδη ελλειμματικές. Το 1982 πέτυχαν συνολικό έλλειμμα 76,5 δις! Όποια επιχείρηση -ιδιωτική ή δημόσια- στηρίζει τα δύο τρίτα του κεφαλαίου της σε δανεικά, καταρρέει. Τούτο δεν σημαίνει κατ' ανάγκην ότι πτωχεύει και ο διαχειριστής της προσωπικά. Σημαίνει ότι γίνεται φτωχότερος ο ελληνικός Λαός.

Μεταξύ 1995-2001 έλαμψε η χρυσή, κυριολεκτικά, επταετία του «εκσυγχρονισμού» οπότε οργανώθηκε το μεγάλο πάρτι του Χρηματιστηρίου. Ο γενικός δείκτης από 993 μονάδες το 1996 τινάχθηκε στις 6.355 μέσα σε τρία χρόνια. Με σκέτο αέρα στο Χρηματιστήριο οι πέντε μεγαλύτερες τράπεζες κέρδισαν 1.412,3 δισεκατομμύρια σε επτά χρόνια: ανά έτος 29,2 δις, 62,6 δις, 118,5 δις, 138 δις, 379

δισ, 433 δισ και 252 δισ. Οι όμιλοι επιχειρήσεων κέρδισαν 1.867,3 δισεκατομμύρια: ανά έτος 46,2 δισ, 80,6 δισ, 161,1 δισ, 216,4 δισ, 655,7 δισ, 474,2 δισ και 235,7 δισ.

Αυτόν τον λογαριασμό και τους παρόμοιους εξίσου ανατριχιαστικούς οφείλει να ανακοινώσει στον χειμαζόμενο Λαό, στην κυβέρνησή του και στο κόμμα του ο Πρωθυπουργός Γιώργος Α. Παπανδρέου ώστε να αποκτήσει το υψηλό πολιτικό κύρος που έχει ανάγκη ο ίδιος και προ πάντων ο τόπος για να βγούμε τσακισμένοι από τον Καιάδα. Δεν γλιστρήσαμε εκεί. Μας έριξαν!

Ν.Ι.Μέρτζος

Υ.Γ.: Καλή Χρονιά με υγεία, αγάπη. Ο Θεός να μας ελεήσει και να την κάνει καλή.